

Upravništvo. Ljubljana, Knafljeva 6
— Telefon št. 3122, 3123, 3124,
3125, 3126.
Inseratni oddelki: Ljubljana, Selen-
burgova ul. — Tel. 3492 in 2492.
Podružnica Maribor: Grajski trg 7
Telefon št. 2455.
Podružnica Celje: Kocenova ulica 2
Telefon št. 190.
Računi pri pošt. ček. zavodih: Ljub-
ljana št. 11.842, Praga číslo
78.180, Wien št. 105.241.

JUTRO

Izhaja vsak dan razen ponedeljka.
Naročnina znaša mesečno 25 din.
Za inozemstvo 40 din.

Uredništvo:
Ljubljana, Knafljeva ulica 5, telefon
3122, 3123, 3124, 3125, 3126; Maribor,
Grajski trg št. 7, telefon št. 2455;
Celje, Strossmayerjeva ulica št. 1,
telefon št. 65.

Rokopis se ne vrne.

Britanska ofenziva na Pacifiku

Nekako 35 let je, odkar se je na Daljnem vzhodu začela ena najvažnejših vojn vse svetovne zgodovine. Bila je to vojna med Japonsko in Rusijo, ki se je vnela ob mejah Koreje in okrog Port Arturja, takratne ruske vojne luke ob Rumenu morju. Zaključila se je z zmago Japonske, ki se je s tem uvrstila med velike sile ter se odlej s sistematičnim prizadevanjem bližala svojemu cilju: postati gospodujoča sila Daljnega vzhoda ter voditelj rumene rase. Poraz je Rusijo odrinil od Rumene morja, uničil rusko vojno mornarico ter imel s tem za posledico, da je postala ta ogromna država vnovič le kontinentalna sila.

Takrat je bila Velika Britanija japonska zaveznica in ruski poraz se je zgodil povsem po željah Londona. Stoletni tekme Anglije je bil silil že daleč na morje proti jugu in se je zdel Londonu zelo nevaren. Toda dočim ga je bilo treba v krimski vojni prijeti tudi z lastnimi silami in je leta 1878 le malo manjkalo, da bi bilo potrebno nekaj podobnega, se je pred okroglo 35 leti v vzhodni Aziji posrečilo, da ga je Velika Britanija porazila s tuji silami, z japonskimi žrtvami.

Nekoliko paradokso se danes čuje obujanje teh spominov. Saj je sedaj Velika Britanija tista, ki se zoper njo obrača japonska blokada v Tienčinu najbolj brutalno in ki je daleč preko tega v nevarnosti, da bodo odstranjeni njeni privilegiji ter njene politične in gospodarske pozicije na Kitajskem. Paradoks je še bolj poudarjen z dejstvom, da se je začel usodni konflikt v Tienčinu prav v času, ko se vršijo odločilni pogajanja v Moskvi, pogajanja za zvezo, ki more za Anglijo pomeniti mnogo več nego vse drugo, kar je bila aranzirala zadnji čas.

Situacija je tedaj temeljito spremenjena v vsem svetu, a v vzhodni Aziji še prav posebno. Nemara naznačene reminiscence niso odveč, prav gotovo pa niso samo zgodovinskega pomena. Zakaj pomagati nam raztolmačiti marsikaj, kar se godi dandanes in kar je nemara tudi med vzroki, da prihajajo iz Moskve poročila tako počasi, med vzroki poleg onih bližnjih, ki nosijo ime Monakova in še nekaterih drugih mest in držav. Ostanje pa seveda ob tem še mnogo nepojasnjenega in nerazumljivega.

Med poglavitnimi ugankami sodobne situacije je istočasnost tienčinskega konflikta in moskovskih pogajanj. V vseh političnih središčih in glasilih si belijo glave, odkod izvira istočasnost in kaj so njeni motivi. Na prvi pogled se namreč zdi, da je čas slabo izbran in da bi mogel, prav za prav celo moral imeti za posledico Japoncem neugodno pospešitev sporazuma med Moskvijo in Londonom. Niso bila redka tolmačenja te vrste v zadnji dobi in podale so jih mnoge bistre politične osebnosti. Toda čim dalje bolj se kaže, da z njimi možnosti različnih interpretacij še nikakor niso izčrpane. Ojačuje se mnenje, da upajo Japonci in z njimi sodelujoči krogi z afantom zoper Veliko Britanijo ojačiti rusko rezervnost ter ji dati nove hrane: že dolgo je vidno, kar naglašajo poznavalci vzhodne Azije, da leži področje bodočih japonskih teženj na jugu, kjer so življenjski pogoji za Japonca bolj ugodni. Japonske težnje po ekspanziji in gospodarskem izkoriščanju se morejo tedaj z največjim pridom realizirati na račun Velike Britanije in njenega ob Pacifiku raztresenega imperija, pa Francije in Nizozemske. Rusija bi mogla ob tem mirno gledati, kako se v obrnjenem smislu povrača zgodba izpred 35 let. Na njen račun se Japonci tudi v najboljšem primeru ne morejo obetati kaj prida dobivki, če izvzamemo primorje z Vladivostokom, ki se nahaja v opasni bližini japonskemu otočju, opasni radi avionov in podmornic.

Japonske spekulacije pa so najbrž usmerjene še drugam. Zanesljiva poročila vedo povedati, kako sta v zapadni Evropi zlasti velika industrija in velika trgovina najbolj zoper vojno, najbolj za mir, tudi za mir, ki bi ga bilo treba odkupiti za ceno prav velikih žrtev. Iz tega ozadja izhaja ona politika, ki pravi: kaj nas briga Gdansk, kakor je nedavno rekla: kaj nas briga Sudeti. Zapadno časopisje verno zrcali polemiko, ki jo razvija ta tabor, slab po številu, a močan po gmočnih sredstvih in posrednem vplivu. Ojačuje se domneva, da je bil konflikt v Tienčinu vzporeden, da se s tem še bolj oplaši ta tabor in se mu še bolj v črnih perspektivah predloči opasnost, ako se ne umakne politika zapadnih držav nazaj v popustljivost in v kompromis, ki se vidi v toliko bolj vabljivi, ker se zdi z vsakim zaveda dokončno rešene in likvidirane. Vse kaže, da je bojazen pred tem taborom zelo močna tudi v Moskvi, kjer zahtevajo zato povsem precizno in odločno postavljene pogoje, veljavne jako na široko.

DVA MESCA POGAJANJ Z RUSIJO

V Londonu postajajo nervozni, a so slej ko prej prepričani, da bo sporazum kmalu sklenjen — Strang je dobil nova navodila — Še vedno se ne ve, kje so ovire

London, 20. junija. z. O razvoju pogajanj v Moskvi prihajajo v London zelo pičla poročila. Do kasnih popoldanskih ur še ni bilo znano, ali so bili danes zopet kak razgovor med zastopniki Anglije, Francije in Rusije ali ne. Oficielni londonski krogi pa slej ko prej mirno gledajo na razvoj pogajanj in pričakujejo, da bo prišlo do končnega sporazuma, ali pa se vsaj delajo tako.

Glede na polemiko, ki je nastala v tisku o tem, kdo prav za prav zavlačuje ta pogajanja, ugotavljajo današnji listi, da trajajo pogajanja že 61 dni in da je potrebovala angleška vlada za sestavo svojih predlogov 46 dni, dočim je ruska vlada v 15 dneh proučila angleške predloge in sestavila svoje predloge. Dočim pa se kažejo oficielni krogi v Londonu zelo optimistične, se začenja v londonskem tisku pojavljati bojazen, da bi utegnili pogajanja v Moskvi ostati brezuspešna. »Ewening News« piše v zvezi s tem, da bodo v tem primeru nastale v vladi velike težave. Zunanega ministra lorda Halifaxa označuje list za glavnega zagovornika takojšnjega sporazuma z Rusijo, dočim dela baje glavne težave ministrski predsednik Chamberlain, ki ga delajo že sedaj odgovornosti za morebitni neuspeh.

Po informacijah nekaterih listov je posebni odposlanec angleške vlade William Strang prejel snovi navodila, naj pogajanja z rusko vlado, čim bolj pospeši. Merodajni za to so bili dogodki v Tienčinu. »Daily Mail« celo poroča, da angleška vlada sedaj ne dela več težko zaradi vprašanja jamstev na Daljnem vzhodu, vendar pa v angleških službenih krogih to slej ko prej demantirajo in je Chamberlain tudi v parlamentu izjavil, da se pogajanja vodijo samo o evropskih vprašanjih.

Po nemški sodbi je Anglija izgubila iniciativo

Berlin, 20. junija. z. V Berlinu sklepajo iz zavlačevanja angleško-ruskih poga-

janj v Moskvi in iz poostrove položaja na Daljnem vzhodu, da je Anglija izgubila vodstvo mednarodne politike, ki si ga sedaj vedno bolj osvaja Moskva. Anglija je po sodbi Berlina prišla v zelo mučen položaj. Spričo tega položaja napovedujejo merodajni berlinski krogi, da bo morda docela nenadno prišlo do uresničenja tega, kar je napovedal Göbbels v Gdansk.

Vloga Daljnega vzhoda v pogajanjih

Berlin, 20. junija. i. K večeršnjim izvajanjem ministrskega predsednika Chamberlaina glede pogajanj z Rusijo poroča poluradni »Der deutsche Dienst«, da je bil Chamberlainov odgovor v tem pogledu izmikajoč in da angleška javnost v podrobnostih ne more izvedeti, zakaj pogajanja ne pridejo naprej. Ne gre samo za garancije baltskim državam, temveč so nastale še druge težave. Potrjeno je, kar je vsak Anglež vedel, da gre tudi za Daljni vzhod. Govori se pa na Baltiku, misli se pa na Daljni vzhod. To je bolna točka, ki jo vsa Anglija odbija. Moskva pa vztraja na svojih zahtevah glede popolnega jamstva in pismene pogodbe tudi za Daljni vzhod. V Angliji se pa boje, da bi s podpisom take pogodbe dobili Japonce za hrbet. Sicer je pa angleška pomoč — tako zaključuje »Der deutsche Dienst« — za Rusijo na Daljnem vzhodu precej iluzorna, saj je že sedanj lokalni konflikt v Tienčinu pokazal popolno neodločnost Anglije. Zaradi tega je povsem jasno, da zahtevajo Rusi pismene garancije od Anglije.

Samo za Evropo gre?

London, 20. junija. AA. (Reuter) Na merodajnih mestih izjavljajo, da so popolnoma neresnične vesti, da bi bilo v razgovorih, ki jih ima Strang z Molotovom, obseženo tudi vprašanje Daljnega vzhoda. Zatrjujejo, da pogajanja potekajo na strogo evropski podlagi.

Nemci računajo, da bodo dobili Gdansk brez vojne

Zdi se, da imajo v Berlinu že izdelan načrt, da bi se aneksija Gdanska izvedla enako kakor aneksija Avstrije, Sudetov in Klajpede

Berlin, 20. junija. d. Taktika, ki se je poslužuje Hitler, da izvede do kraja revizijo verske mirne pogodbe, se izvaja z vso doslednostjo. Po mnenju nemških listov so demokratske države slej ko prej v defenzivi. To velja tudi glede Gdanska, kjer je Nemčija pravkar začela novo ofenzivo z znanimi sredstvi, ki so ji dosedaj še v vseh primerih pomagala k uspehu. Kakor poprej v primeru Avstrije, Sudetov in Klajpede, se prirejuje zopet velika ljudska zborovanja in se vrši živahna propaganda po radiu. Po vsebini so vsi govori, ki prihajajo iz Gdanska ali se nanašajo nanj, povsem enaki onim, ki jih je bilo slišati pred aneksijo Avstrije, Sudetov in Klajpede. Po nemškem naziranjem bi moral biti tudi rezultat zopet isti.

V Nemčiji se sicer zavedajo, da je riziko tokrat večji in da bo postal še večji, če bo sklenjena zveza Anglije in Francije z Rusijo. Kljub temu v Nemčiji nihče ne računa z vojno. O načinu, kako si državna vlada predstavlja rešitev gđanskega vprašanja v nemškem smislu, ni mogoče ničesar zvedeti, čeprav imajo vodilni krogi v Berlinu morda načrt že izdelan. Drugače si pač ni mogoče razlagati mirovnega optimizma v Nemčiji. Najverjetneje računajo v Nemčiji zopet s kakim preokretom pred-

Kolikor bolj se analizira rusko obotavljanje, toliko bolj prihaja do veljave spoznanje, da črpa sovjetska politika nauk izkušenj preteklosti, pa da skuša sedaj Rusija biti oni tretji, ki naj se okoristi z rezultati borbe neposredno sprtih dveh blokov. Situacija se razvija v smeri, ki jo je tako dobro označil pred dnevi opozicijski britanski časopis: Velika Britanija bo morala še in še razširiti obvezno vojaško službo in se končno odločiti za to, da svoj imperij vzdržuje in brani pred naglo se množječimi in sistematično se pripravljajočimi napadi s svojimi lastnimi sredstvi in močmi. Dosedaj je storila šele prvi korak v to smer.

Položaj na Tihem oceanu je mnogo resnejši, nego bi bilo vseh londonskih city. V zavezništvo zoper Japonsko je težko mobilizirati primerno dinamiko. Zakaj Francija in Amerika sta saturirani in nista tako neposredno ogroženi kakor Velika Britanija. Zlasti je po učno, kako so v Washingtonu rezervirani ter kako bi radi, podobno kakor v londonski city, da bi se spor likvidiral na miren način, makar z žrtvami. Kakor v Londonu tudi v Washingtonu ne kažejo nagnjenja niti za gospodarski bojkot, češ da ima taka reč dvorezno značaj; rajši bi pač kupčevali nego se bojevali. Prav radi tega dosežajo Japonci uspehe, podobno kot so jih dosegali njihovi zavezniki drugod.

sednika angleške vlade Chamberlaina, deloma ker vidijo v tem že angleško tradicijo, deloma pa zato, ker domnevajo, da bo Anglija v prihodnjih mesecih polno zaposlena na Daljnem vzhodu.

»Frankfurter Zeitung« je v svojem nedeljskem uvodniku, ki je vzbudil splošno pozornost, precej jasno izrazila te nemške nade. List namreč ne veruje v avtomatiko angleško poljske zveze in piše: »Dokler niso pogodbe podpisane črno na belem, manjkajo potrebne podlage. Angleži bi morali prenehati biti Angleži, ako bi si za vse primere vezali roke. Oni pušajo vedno odprta kaka vrata, pa naj bodo še tako majhna.«

Napovedi vodilnega hitlerjevskega lista

Berlin, 20. jun. AA. (DNB) »Völkischer Beobachter« komentira obisk propagandnega ministra Göbbelsa v Gdansk ter pravi med drugim: Bilo bi pričakovati, da bodo tudi demokratske zemlje vodile računa o enodušni manifestaciji 400.000 Nemcev. Toda angleški in francoski listi ponovno skušajo zmanjšati vrednost in pomen te manifestacije. Tako pisanje pomeni sistem in metodo, ki postane lahko nevarna, ker javno mnenje zapadnih držav na ta način ne more videti pravega položaja v Gdansk. Göbbels je jasno dejal: »Gdansk se želi vrniti domov v Nemčijo.« Zaradi tega je treba pričakovati, da bodo eventualno nekega dne nastopili dogodki, ki bodo zapadnim demokracijam pokazali, kaj hočejo meščani Gdanska, ker gre za to, ali naj nemško mesto Gdansk še nadalje živi v gospodarski propadu ali pa se razvija kot nemško mesto v okviru svoje domovine Velike Nemčije.

Nemške pritožbe proti Poljakom

Berlin, 20. junija. o. Današnji nemški tisk zopet poroča o nasilju Poljakov nad nemškim življenjem v Sleziji. Listi naglašajo, da Poljaki sistematično uničujejo razne nemške gospodarske in kmetijske organizacije, zlasti pa zadruge. Te dni so Poljaki razpustili upravo več nemških mlekarških združenj in jih izročili v poljske roke. V Trochošinu je bil aretiran vodja združene nemške banke Kienzl, češ da je poneveril denar.

V Katovicah je bil zaplenjen list tamnošnih Nemcev. Poljski listi so začeli propagando proti nemškim farmacevtskim izdelkom, tako da so lekarnarji skoraj povsem ustavili uvoz farmacevtskih izdelkov in pripravov iz Nemčije in iz Gdanska.

Varšava, 20. junija. AA. (Pat) V Čevu so aretirali carinika mesta Gdanska Müllerja zaradi razžaljitve poljskega uradnika, ki je vršil uradno dolžnost v obsejnem kraju Liševu. Müller je bil predan državi, emu tožilcu.

Optimizem uradnih angleških krogov

London, 20. junija. AA. (Reuter) Reuterjev diplomatski urednik je izvedel v poučenih krogih, da ugodneje mislijo o napredovanju britansko-sovjetsko-francoskih pogajanj za sklenitev pakta proti napadom. Najnovejšo sovjetsko spomenico so že proučili in zdaj mislijo, da se sovjetsko stališče približuje sporazumu. Mislijo, da bo na prihodnjem sestanku med britanskim in francoskim veleposlanikom, Strangom in Molotovom, če ne pride vmes kaj nepričakovanga, mnogo upanja, da se razčistijo zadnje točke, ki so še vzrok za nesoglasje, vsaj v načelu. Ko bo sporazum dosežen, ne treba še sestaviti teksta, to bo terjalo manj časa. Vsekakor so v dobro poučenih krogih optimisti.

Iz Moskve poročajo, da so Strang, sir Seeds in Naggyar danes nadaljevali v britanskem poslanstvu konzultacije. Sovjetski krogi in sovjetski listi dajejo le malo informacij. Izjemo tvorijo le publicista, ki jo dajejo vsi listi članka Lloyda Georgea, razširjenega po radiu: v tem članku zahteva Lloyd George poročstvo za baltske države.

Zunanje-politični odbor angleške vlade

London, 20. junija. AA. (Reuter) Ministrski odbor za zunanje zadeve se je sestel danes dopoldne v Downingstreetu. Na seji so predvsem razpravljali o vprašanjih Daljnega vzhoda ter o aktualnih vprašanjih mednarodne politike.

Hudi napadi nemškega tiska na Anglijo

Berlin, 20. junija. o. Ves nemški tisk napada danes neobičajno ostro Anglijo. Poučeni krogi menijo, da je to posledica dejstva, ker računajo v Nemčiji z nadalj-

njo poostritvijo položaja na Daljnem Vzhodu, na drugi strani pa, ker so pogajanja v Moskvi prišla na mrtvo točko.

Gospodarska pogajanja med Rusijo in Nemčijo

Berlin, 20. junija. d. Prihod nemškega veleposlanika grofa Schulenburga iz Moskve v Berlin je poleg običajnega poročanja v prvi vrsti v zvezi z zopetnim stremjenjem Nemčije, da bi dosegla oživiljenje nemško-ruskega blagovnega prometa. Zato je prispel skupno z veleposlanikom v Berlin tudi nemški trgovinski ataše iz Moskve. O stanju pogajanj še ni mogoče dobiti nobenih poročil, govori pa se, da se že vrše priprave za sestavo nemške gospodarske delegacije, v kateri bo tudi več industrijcev.

Živahni gospodarski stiki med Rusijo in Poljsko

Varšava, 20. junija. AA. V Varšavo je prispel iz Moskve novi trgovinski zastopnik Rusije, znani sovjetski gospodarstvenik Nikitin. Imenovanje Nikitina za trgovinskega zastopnika v Varšavi je posledica znatnega povečanja zamenjave blaga med Poljsko in Rusijo po sporazumu od meseca februarja letos. Istočasno se je vrnil iz Moskve v Varšavo ravnatelj poljske izvozne družbe, ki je v Moskvi podpisal pogodbo o dobavi poljskega blaga za Sovjetsko Rusijo v vrednosti 7 milijonov zlotov.

Neutrlnostni zakon

Washington, 20. junija. AA. »Associated Press« poroča iz dobesednih krogov kongresa, da je Roosevelt izjavil v Beli hiši vodilnim osebnostim, da je njegova želja, da se še za časa sedanjega zasedanja kongresa sprejme novi zakon o nevtrlnosti. Roosevelt je zahteval, da se zakon o nevtrlnosti sprejme pred koncem sedanjega zasedanja, da ne bi bilo treba v primeru nove mednarodne krize sklicati kongresa na izredno zasedanje.

„Križa se bo poostrila, vojne pa ne bo!“

Svetovni politični položaj v francoski in angleški luči Povezanost vzhodnoazijske z evropsko krizo

Pariz, 20. junija. d. Poluradni »Temps« objavlja članek z naslovom »Bliznji tedni napovedujejo v vsakem pogledu vse polno težko.« V članku pravi med drugim:

»Vlade, ki se zavedajo odgovornosti in hočejo vojno preprečiti, morajo biti bolj čuječe kakor kdajkoli poprej in ne smejo ničesar prepuštili slučaju. Tudi predsednik francoske senatne komisije za zunanjo politiko Berenger poziva k ojačeni čujčnosti, izjavlja pa obenem, da za kako pesimistično presojanje ni razloga. Močna napetost, ki je nastopila zaradi blokade Tiencina, po njegovem mnenju nikakor ne bo tragično končala. Naj bo končna rešitev kakršnakoli si bodi, se lahko reče z vso gotovostjo, da ne bo prišlo do krvavega konflikta. Čeprav je japonsko vojaštvo že ponovno vzbudilo vtis, kakor da bi izgubilo glavo, je vendar obdržalo vedno dovolj razuma, da je izključilo vsako misel oboroženega spopada z zapadnimi veselilami.«

Pariški listi postavljajo soglasno za prihodnje tedne naslednjo politično prognozo: huda kriza: da, vojna: ne! Po njihovem mnenju bosta morali tako Nemčija, kakor Japonska prej ali slej popustiti.

London, 20. junija. d. Tu si nihče ne prikriva, da je postal položaj na Daljnem vzhodu nenađoma zelo resen, vendar pa so politični krogi mnenja, da bo odločitev padla v Evropi in da bi Anglija samo podprla igro Nemčije, ako bi se v Aziji prenačala. Daljnovzhodna politika Velike Britanije mora biti po mnenju angleških političnih krogov elastična in zato ne izključuje niti umika. Japonski bodljaji so sicer nadležni, nikakor pa ne življenjsko nevarni, kajti čeprav je bila japonska vlada sedaj dovolj spretna, da je napadla tako angleško pozicijo, pri kateri solidarnost Amerike ne bo neposredno učinkovala, a to ne bo več veljalo za naslednjo pozicijo. Ker se Anglija ne pusti odvrniti od Evrope, zato japonsko postopanje Angleže celo sili, da bodo Rusom vedno bolj popuščali.

Z ruske strani v Londonu izjavljajo, da je sicer negotovo, kdaj bo pogodba z Anglijo podpisana, gotovo pa je, da se bo to zgodilo pravočasno. Govori se o neki novi ruski formuli, ki bo načelo kolektivne varnosti tako temeljito uresničila, da ne bo več treba nobene države imenovati z imenom. »Observer« pravi, da bodo baltske težkoče vsakakor premagane. Daljnovzhodna napetost je neločljivo združena s položajem v Evropi, a je mnogo važnejše, od nje to, da pride čimprej do sporazuma z Rusijo.

Prihodnje nemške zahteve

London, 20. junija. »Sunday Dispatch« poroča, kakor zatrjuje, iz zanesljivega vira, da bo kancelar Hitler kot prihodnjo etapo postavil naslednje zahteve:

1. Vključitev Gdanska. 2. Anglija se odpove vsem političnim in gospodarskim in-

teresom v srednji Evropi in na Balkanu, ker spada vse to ozemlje v nemški življenjski prostor. 3. Vrnitev Gibraltarja Španiji. 4. Izprememba statuta Džibutija v korist Italije. 5. Proučitev nemških kolonij-skih zahtev.

Da bo dal poudarka tem zahtevam, proučuje nemški generalni štab naslednje ukrepe: 1. Stalna na pol mobilizacija. 2. Okrepitev Sogrfriedove obrambne črte na zapadu. 3. Dograditev utrdob od nemško-poljski meji in koncentracija nemških čet ob tej meji.

Papeževa mirovna akcija

Rim, 20. junija. z. Papeški nuncij v Varšavi Cortesi je sinoči prispel v Rim. Pred svojim odhodom iz Varšave je imel še en sestanek z zunanjim ministrom Beckom in je bil sprejet tudi pri predsedniku poljske republike Moscickem. Baš ti razgovori dajejo njegovemu prihodu v Rim posebno obeležje. V poučenih krogih naglašajo, da se Vatikan slej ko prej zavzema za mirno poravnavo med Nemčijo in Poljsko, vendar pa ne misli na kako separatno premirje, marveč na splošno mirovno akcijo. Po zadržljivih poučenih vatikanskih krogih je papeški nuncij v tem smislu obrazložil tudi merodajnim poljskim činiteljem stališče Vatikana.

Poljski demanti

Varšava, 20. junija. AA. (Pat) Poljski dobro obveščeni krogi objavljajo, da je brez vsake osnove informacija nekega pariškega lista, ki jo je prinesla tudi neka francoska agencija, da bi se razgovori, ki jih je imel apostolski nuncij msgr. Cortesi z zunanjim ministrom Beckom, nanašali na vprašanje Gdanska ter na možnost prijateljske ureditve poljsko-nemškega spora. Isti krogi naglašajo, da poljski politični krogi niso dali nobenega obvestila v zvezi s tem razgovorom.

Bolgarija vztraja pri svojih zahtevah

Rim, 20. junija. o. Agencija Stefani poroča iz Sofije glede na izjavo rumunskega zunanjega ministra Gafencu v Ankari, v kolikor se je nanašala na Bolgarijo, naslednje:

Bolgarija ne bo vstopila v Balkansko zvezo, ker bi to ne bilo njej v prid. Bolgarija je proti temu, da bi še nadalje ostal status quo na Balkanu, ki je proti njenim interesom, zlasti v kolikor se tiče Rumunije, Grčije in Turčije. Bolgarija ostaja pri vseh svojih zahtevah in dokler se ne bodo izpolnile, ne bo vstopila v Balkansko zvezo, ki ne vpoštevata njenih interesov.

Naši kraji in ljudje

Velika manifestacija gorenjskega sokolstva V sprevedu na Bledu je korakalo 2361, pri javni telovadbi pa nastopilo 1562 oseb — 4000 gledalcev pri nastopu

V proslavo 30-letnice Sokolskega društva Bled, je Sokolska župa Kranj priredila v soboto in nedeljo župni zlet na Bledu, ki se je izpremenil v veliko sokolsko in narodno manifestacijo, kakršne na Bledu že ni bilo dolgo vrsto let.

V soboto zvečer je bil v Zdraviliškem parku promenadni koncert godbe kranjskega glasbenega društva, kateremu je prisostvovalo mnogo gostov. Nato je bila v nabito polni dvorani Sokolskega doma slavnostna akademija, ki je sijajno uspela. Spored je imel izrazito slovanski značaj. Na njem so bili narodni plesi, telovadne, pevške in glasbene točke. Poleg telovadnih oddelkov je sodeloval mladinski pevski zbor blejskega Sokola, moški in mešani zbor Sokolskega društva Radovljica. Telovadne točke so bile po lepoti na višku. Društva so kar tekmovala v pogledu lepote, pestrosti in skladnosti izvajanj. Krona večera so bili narodni plesi, vaje na konju, župne vzorne vrste, Kozarček blejske dece, ritmični ples članice iz Kranja, »Teče voda« kot vaja članice iz Radovljice in »Naprej«, ki so ga strumno izvedli člani Sokolskega društva Bled.

V nedeljo dopoldne so polni vlaki dovažali sokolske množice z vseh strani Gorenjske. Sokolski oddelki pa so prihajali tudi z avtobusi in avtomobili, posamezniki pa na motociklih in kolesih. Po vsem Bledu se je prelivala barva sokolskih srajc. Gostje se je privažno pozdravljali sokolske

odelke. Dopoldne so bile na idiličnem in z državnimi zastavami okrašenem Šušteršičevem travniku v Zagorcih skušnje vseh oddelkov za popoldanski nastop. Ob 11. pa je s telovadišča krenil ogromni sokolski sprevod po najbolj obljubljenih blejskih ulicah in cestah. Na čelu spreveda je orjaški sokolski konjenik nosil veliko državno zastavo. Sledilo je 22 sokolskih konjenikov, 20 kmečkih fantov na konjih, godba planinskega polka, oddelek vojaštva, starešinstvo, Sokolske župe Kranj z odposlanci SSKJ, župe Zagreb in Ljubljana, dolga vrsta članstva in slikovitih narodnih nošah, okoli 400 članov v slavnostnih krojih, dolga vrsta članice v krojih in telovadnih oblekah, moški in ženski naraščaj — sami zastavni mladeniči in leporasla dekleta. Sokolskim oddelkom so sledile nepregledne vrste narodnega delavstva z zastavo, koroski borci z zastavo, KJS, Jugoslovnsko-bolgarska liga, Bralno društvo Tržič in Bralno društvo »Ratitovec« z zastavo. Skupno je korakalo v sprevedu 2361 oseb brez moške in ženske dece, ki ni bila uvrščena v spreved. Ob straneh dolgih sokolskih čet je korakalo 25 sokolskih praporščakov, igrala pa so štiri godbe: vojaška, sokolska, iz Jesenic, godba glasbenega društva Kranj ter godba gasilske čete Milno. Po vseh cestah, koder se je premikal sprevod, je stalo več tisoč ljudi, ki so viharno pozdravljali sprevod in ga obiskali s cvetjem. Pred Sokolskim domom je bil stik in pozdrav. Tako živobarvno razgibane množice Bled že dolgo vrsto let ni videl. Na velikem sokolskem telovadišču je bila glava pri glavi, da se človek skoraj ganiti ni mogel.

Na govorniški oder je stopil popularni župni starešina Jaka Špičar, ki je naslovil pozdrav sokolskemu starešini Nj. Vel. kra-

lju Petru II., kar so navzočni sprejeli z viharimi ovacijami. Pozdravil je našo hrabro vojsko, predstavnik sokolske zveze in bratskih žup ter po vrsti organizacije, sodelujoče pri lepi manifestaciji. Sporočil je pozdrave sokolstvu širne naše domovine in širne slovanske zemlje, posebni pozdrav pa je veljal Matici slovanstva, zlasti Pragi. V imenu SSKJ je vse zbrane pozdravil dr. Hugo Werk iz Zagreba, ki je čestitil župi in Sokolskemu društvu Bled ob 30-letnici ter naglasil, da je jugoslovnska ideja večno živa in da je nobena sila ne bo mogla ustaviti na njeni zmagoviti poti.

Popoldne so se proti telovadišču začele pomikati goste množice ljudstva. Ob 15.30 se je pričel nastop sokolstva in vojske, ki je odlično uspel. Ob zvokih koračnice sokolskih legij, je prikorakalo na telovadišče 25 sokolskih praporščakov ter oddelek članov, članice, naraščaja in vojakov. Ob sviranju državne himne je bil izkazan pozdrav državnih zastavi, ki je mogočno zaplapolala na visokem drogju, vidna daleč na okoli. Moška in ženska deca (800) je lepo izvedla slikovite vaje z obroči in rutami, sijajen je bil moški in ženski naraščaj (230) ter nastop članice (132). Na orodju so nastopile štiri vrste in sicer člani na drogju in bradlji, moški naraščaj s preskoki čez mizo in članice na bradlji. Veliko pozornost so vzbujali nekateri telovadci na drogju, ki so izvajali vratolomne vaje z vso sigurnostjo in eleganco. Ženski naraščaj je elegantno izvedel proste vaje, ravno tako člani, ki so lepo zaključili telovadni spored. Potem je nastopil vod vojakov planinskega polka z Bohinjske Bele. Vojaki so izvedli bojno sceno »Na mrtvi straži«, vaje s puškami in ves spored zaključili s kolom. Javnemu nastopu je prisostvovalo okoli 4000 ljudi, med njimi mnogo letoviščarjev, ki so strumno nastopajočim oddelkom prirejali viharne ovacije.

Javni nastop sta vodila župni načelnik Vinko Benzik iz Kranja in župna načelnica Lojzka Horvatova iz Radovljice. Vsa prireditvev je odlično uspela in pokazala, da sokolska ideja vedno močneje prodira med najširše plasti našega naroda.

Mali gosti prijateljev Slovenskih goric

Društvo prijateljev Slovenskih goric je nedavno povabilo šolsko dečo iz Marije Snežne in Lokavcev v Ljubljano. Tež solski mladinci z naše severne meje je društvo omogočilo dvodnevno prijetno bivanje v Ljubljani ter ji nudilo prenočišče, obed, večerjo in zajutrek, Družba sv. Cirila in Metoda pa enkrat obed. Na sliki vidimo skupino malih gostov prijateljev Slovenskih goric. Klobuki, ki jih imajo fantje na glavi, in cekrčki v rokah deklet so darila društva, poleg tega pa so bili mali gostje še lepo oskrbljeni z raznimi spominskimi darili ter s pecivom in drugimi okrepčili za pot domov

Dvojen roparski umor pri Celju Žrtvi zločina sta gostilničar Anton Ocvirk in njegova žena Rozalija pri levškem mostu

Celje, 20. junija Celjski okoliš se je do lani ponašal z izredno majhnim številom težkih zločinov. V zadnjem letu pa so se začeli umori, uboji, ropi in vlomi v tem okolišu nenadno množiti. Se večerj smo poročali o roparskem napadu na Polulah ter o dveh vlomih v Gaberju in Košnici. Največjo senzacijo je zbudil v jeseni roparski umor v Cretu pri Celju, čigar žrtev je postala Ivana Zakrajškova. Morilec Jurij Sabukošek je bil, kakor znan, pred kratkim obsojen na smrt na vešalih. Ker je obsojenec vložil po svojem zagovorniku priziv in revizijo, zadeva še ni končno veljavno zaključena.

Noč groze v gostilni pri levškem mostu

Davi se je po Celju in okolici bliskovito raznesla grozna novica, da sta postala gostilničar in gostilničarka pri levškem mostu žrtvi roparskega umora.

Znano gostilno pri levškem mostu na levem bregu Savinje v Medlogu št. 20 pri Celju, ki je last levške komune, sta vzela pred kratkim v najem 47letni Anton Ocvirk in njegova 32letna žena Rozalija, ki je bila prej natakarka. Žena je vodila gostilno na svoje ime. Zakoncem je pomagala pri poslu 20letna Julčka Terčičeva, ki je z Ocvirkovima v sorodstvu. Ocvirkova sta spala v sobici levo od vhoda v hišico, Terčičeva pa je v zadnjih nočeh prenočevala v šupi, ki je pri spalnici prizidana k hišici.

V ponedeljek zvečer je bil v gostilni kot zadnji gost strojar Veselak iz Levca. Ko je ta odšel, so okrog 21.30 zaprli gostilno in šli spat. Ocvirkova je, kakor vsak večer, zaklenila šupo, v kateri je spala Terčičeva. Julčka Terčičeva, ki se je bila vrnila zvečer domov, je legla v šupo na voz sena, Ocvirkova pa sta zaklenila vež-

Petruška — leto dni v grobu

Danes poteče leto dni, odkar je večni popotnik, pobratim in poet, Radivoj Peterlin-Petruška na svojem domu v Kamniku za zmerom zatisnil oči. Njegova smrt je bila številnim prijateljem in spoštovateljem prav tako v iznenadenje, kakor je bilo njegovo življenje polno nepričakovanih, zmerom novih reči. V enem letu ruša prease gomilo, a Petruška je bil človek, ki bo nanj še dolgo, dolgo živ spomin.

Za obletnico smrti naj opozorimo na Spominsko knjigo, ki jo je Petruškovi prijatelji po njegovi smrti položili v poseben, pokojnikovemu spominu posvečen kotichek gostilne, »Pri Petruški« na Tržaški cesti. Mimo te knjige hodilo literatje in bohemi, delavci in kmetje, meščani in čisti ljubitelji Bakha, in komur se že spomin na prijateljska dotakne srca zapiše v knjigo kakšno vezano ali nevezano besedo. Pa je treba priznati, da imajo Petruškovi spoštovatelji dovolj respektja pred poetom in mu v glavnem pišejo verzke za spomin. Na prvi strani knjige naletiš na vrstice, ki mu jih je v počastitev napisal J.E.P.:

Kdor bo pisal o Petruški,
kdor bo slikal Ahasvera,
ta naj vedno se zaveda,
da sta slika in beseda

mični, lepi le takrat,
če ju človek gleda rad,
gleda rad kot umetnino,
prej ko v glavo vino vino.

Sledijo posvetila, ki so mu jih med drugimi napisali Petruškov stari prijatelj Ivo Beršček, pokojnikov brat Alojz Peterlin-Batog, Ivan Rob, škofijski vikar starokatoliške cerkve Ferdo Lavrinec, Josip Vinodot, Petruškov soborec, pokojni Srečko Bekš, Tilen Epich, pokojni Mirko Potokar, itd. Številnim znanim in neznanim imenom se pridružuje akad. kipar Nikolaj Pirnat, ki je v Spominski knjigi obnovil svoje verzke iz »Jutra« njega dni:

S črnim kalpakom na ruši glavi,
si zaganjal se v prijatelje polente —
s čepico — prijateljček ta pravi —
si v »Odmevih« zbral vse skromnejše talente!

Tem verzom, ki so s Pirnatovo karikaturo vred vzbudili svojčas mnogo zanimanja med našim literarnim občinstvom, pa je avtor dodal še naslednjo rimano prigodo (Iz Kosev v Ljubljano, pozno ponoči 1922):

na vrata, stopila v spalnico, kjer sta imela samo eno posteljo, in legla k počitku.

Terčičeva je kmalu nato začela korake pred hišo. Ker pa hodi toliko mnogo ljudi, temu ni posvetila pozornosti. Nenadoma je počil pred hišo strel, takoj nato pa je čula Terčičeva šest strelcov, ki jih je nekdo sprožil v hiši. Terčičeva je razločno slišala krik Ocvirkove: »Julčka, pomagaj!« Nato je postalo v hiši mirno. Kmalu se je pojavil nekdo pred šupo, v kateri je bila Terčičeva. Skušal je odpreti vrata, kar mu pa k sreči ni uspelo. V smrtnem strahu se je Terčičeva skrila pod čoln, ki je shranjen v šupi.

Približno uro pozneje, okrog polnoči, je čula Terčičeva, da nekdo hodi po hiši. Slišala je premikanje pohištva in zvenketanje kozarcev, potem pa je zopet vse utihnilo.

Sele okrog treh zjutraj, ko se je začelo daniti, se je Terčičeva toliko opogumila, da je sklenila zapustiti šupo. Ker so bila vrata šupe zaklenjena, je odlomila desko na šupi in zlezla skozi odprtino na prosto. Pohitela je takoj k sosedom in jim povedala, kaj se je bilo zgodilo. Sosedje so takoj odšli h gostilni. Večna vrata so bila zaklenjena. Morilci so bili vrata pred odhodom zaklenili in vzeli ključ s seboj. Sosedje so zdrbili šipo na oknu gostilniške sobe in zlezli v hišo.

Ko so stopili v spalnico, se jim je nudil grozen prizor. V sobici je bilo vse razmetano, Ocvirk in njegova žena pa sta ležala na tleh, obrnjena z glavama drug proti drugemu. Na sebi sta imela samo srajci, ki sta bili okrvavljeni. Na glavah sta imela več težkih ran. Bila sta že mrtva. Morilci so znosili vso posteljnino s postelje in z njo pokrili svoji žrtvi. Zločinci, ki so očitno iskali denar, so našli menda samo 200 din, ki jih je imela Terčičeva spravljene v hiši.

Kdo so morilci?

Na kraj zločina so prispeli davi orožniki pod vodstvom poveljnika celjske orožniške čete g. majorja Stjepana Vindekičevića, policijski agenti pod vodstvom predstojnika mestne policije g. Törnaja, sodna komisija in mestni fizik g. dr. Podpečan. Preiskavo vodi g. major Vindekičević. Orožništvo je ob sodelovanju policije ukrenulo vse potrebno, da čim prej izsledi morilce in pojasni grozni zločin, ki je pretresel vse prebivalstvo. Izvršenih je bilo več aretacij.

Morilci so zlezli v hišo skozi lino na podstrešju. Odlomili so nogo od mize pred hišo, zlezli po bradji do lina, razklenili z mizno nogo mrežo in se splazili na podstrešje, odtod pa po lestvi v vežo. Izgleda, da so streljali na Ocvirka in njegovo ženo iz veže, ker se tam poznajo sledovi krogel. Na zunanji steni hiše pod lino so dobro vidni sledovi rok. Ti odtisi bodo gotovo zelo dragoceni za nadaljnjo preiskavo.

20 osumljenih aretiranih

Popoldne so prepeljali truplo umorjenega Ocvirka in njegove žene na okoliško pokopališče, kjer je bila izvršena obdukacija. Popoldne je tudi prispel iz Maribora v Celje daktioskop Grobin, ki je posnel prstne odtise na kraju zločina. Orožniki so v teku dneva aretirali okrog 20 osumljenih ljudi v bližnji in dalnji celjski okolici. Policija je popoldne aretirala tudi Julko Terčičevo, ki je služila pri obeh umorjenecih. Preiskava do večera še ni rodila uspeha. Oblasti pa upajo, da bo zločin kmalu pojasnen.

Gostovanje ljubljanske opere v Trstu

Jutri, v četrtek se bo začelo drugo gostovanje naše opere v Trstu. Prvo gostovanje od dne 9. do 10. junija 1937 je ostalo vsem, ki so bili navzoči takrat v tržaškem gledališču Politeama Rossetti, v nezbrisnem spominu. Domače in tuje občinstvo je izvedbo spremljalo z veliko iskreno pozornostjo ter dajalo duška svojemu zadovoljstvu ob koncu vsakega dejanja pa tudi ob odprtih scenah z dolgotrajnim glasnim ploskanjem. Naša opera je dosegla takrat velike uspehe; to ji je priznalo vse občinstvo, pa tudi italijanski in naši kritiki in časniki.

Prva predstava sedanjega drugega gostovanja bo »Boris Godunov«, opera slavne skladatelja Musorgskega, čigar stoletnico rojstva je obhajal ves kulturni svet. Delo je po vseh gledaliških stalno na repertoarju, izvrstno poznano in priljubljeno je tudi v Italiji. Naša izvedba je najskrbneje pripravljena, sodeloval bo ves naš ansambel s pomnoženim orkestrom, glavne vloge so zasedene s prvimi našimi solisti. Naslovno vlogo bo pel g. Primožič, ki je obenem tudi režiser tega dela. Dirigiral bo opero ravnatelj Mirko Polič. Drugi večer, v petek, se bo ponovila v Trstu »Prodana nevesta«, ki je brez dvoma najbolj popularna slovanska opera sploh. Glavne vloge bodo peli: Vidaličeva, Franzl in Betetto, dirigiral pa bo kapelnik Nefat. Izmed jugoslovnskih opernih del pa je brez dvoma najbolj učinkovit Gotovčev »Ero z onega sveta«. V Jugoslaviji je stalno na repertoarju vseh treh narodnih gledališč. V Trstu je bil prvič izvajan na na-

V noči šla sva po planjavi,
bledi mesec je sijal.
Pa Petruška se ustavi,
in mi je tako dejal:
»O, da bi na zemljo padel,
ta svetlobe nočne vir!
Midva bi ga razdelila...
Saj je — kot bohinski sir!
«

A pokojnikov prijatelj in tovariš L. Mrzel, ki se je s Petruško poslednjikrat po bližje srečal, ko sta v Kočevju za občnega zbora CMD pred tremi leti skupaj pila Tschelgievo pivo na vrtu pri Schleimerju — takrat je bil Petruška že zelo bolan in si je moral pošteno prigovarjati, da si je upal naročiti čašo — je napisal:

Petruška, dajva še en pir!
Potem greva pred božji tron,
potem greva po božji lon,
po božji lon — po mir.

Uvaževanja vreden glas iz vrst ljubiteljev lepe knjige so vrstice znanega akviziterja Jožeta Špana, enega najboljših Petruškovih prijateljev:

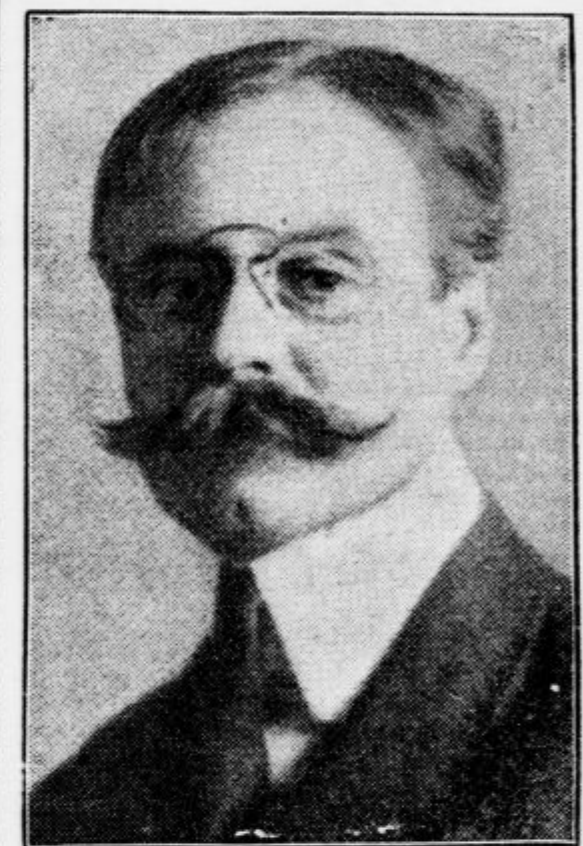
Prešeren z vinom,
Župančič s prato,
kdo s kokainom —
ti ga s solato.

SCHICHTOV RADION
nere temeljito

S kuhanjem perila v raztopini Schichtovega Radiona odpravite prav vsotudi najtrdozvočajnejšo onesnago. Perilo bo zunaj in znotraj popolnoma čisto in snežnobelo.

RADION BELINA!

Schicht RADION pere sam!

Šef zemljoradnikov Joca Jovanović umrl.
(Glej poročilo na II. strani)

Šem gostovanju leta 1937 in je bil z navdušenjem sprejet. Letos je ta opera nastopila svojo zmagovito pot po Nemčiji. Devet gledališč v raznih važnih nemških kulturnih središčih jo je uvrstilo v svoj repertoar in jo izvedlo z velikim uspehom. Pravkar je z njo gostovala beogradska opera v Frankfurtu. Prepričani smo, da bo tudi tokrat v Trstu pozdravljena kakor na prvem gostovanju. Glavne vloge bodo izvajali: Franzl, Heybalova, Kogejeva, Janko in Lupša. Dirigiral bo ravnatelj Polič. Izvedba »Era« v soboto, dne 24. t. m., bo obenem zaključna predstava našega drugega gostovanja v Trstu.

Vabimo Tržacane, predvsem pa naše rojake, da posetijo operne predstave v Politeama Rossetti v četrtek, petek in soboto tekočega tedna.

Avtomobil uničil mlado življenje

Celje, 20. junija V Slovenjem Gradcu se je dogodila danes popoldne huda prometna nesreča, katere žrtev je postal mlad ključavničarski vajenec. Okrog 17. se je peljal 14letni Brišnik, vajenec pri ključavničarskem mojstru Rinku v Slovenjem Gradcu, na železniško postajo po blago. Ko se je odpeljal kmalu nato s postaje, je privozil proti postaji osebni avto mehanika Tišlerja iz Slovenjke Gradca. Avto je šofiral gostilničar Jakob Kajfež. Vozil je pravilno po desni, Brišnik pa napačno po levi strani ceste. Kajfež se je kolesu v zadnjem hipu ognil in je zavozil popolnoma do cestnega roba, vendar pa ni mogel več preprečiti nesreče. Spretni del avtomobila je zadel Brišnika z vso silo v glavo ter mu zdrobil lobanjo in spodnjo čeljust. Nesrečnejš se je takoj zgrudil s kolesa in je na mestu izdihnil. Brišnik je pred tremi dnevi dopolnil 14. leto in je bil šele dva dni pri svojem mojstru v uku.

Za njim pa Fran Milčinski, avtorja »Ptičkov brez gnezda« sin:

Pa (po Mrzlu) še en pir!
Ti našel si že svoj kvartir,
jaz pa iz svetlih zvezd grem brat,
kam naj nocoj grem, jutri spat.

Igor Torkar mu je zapisal:

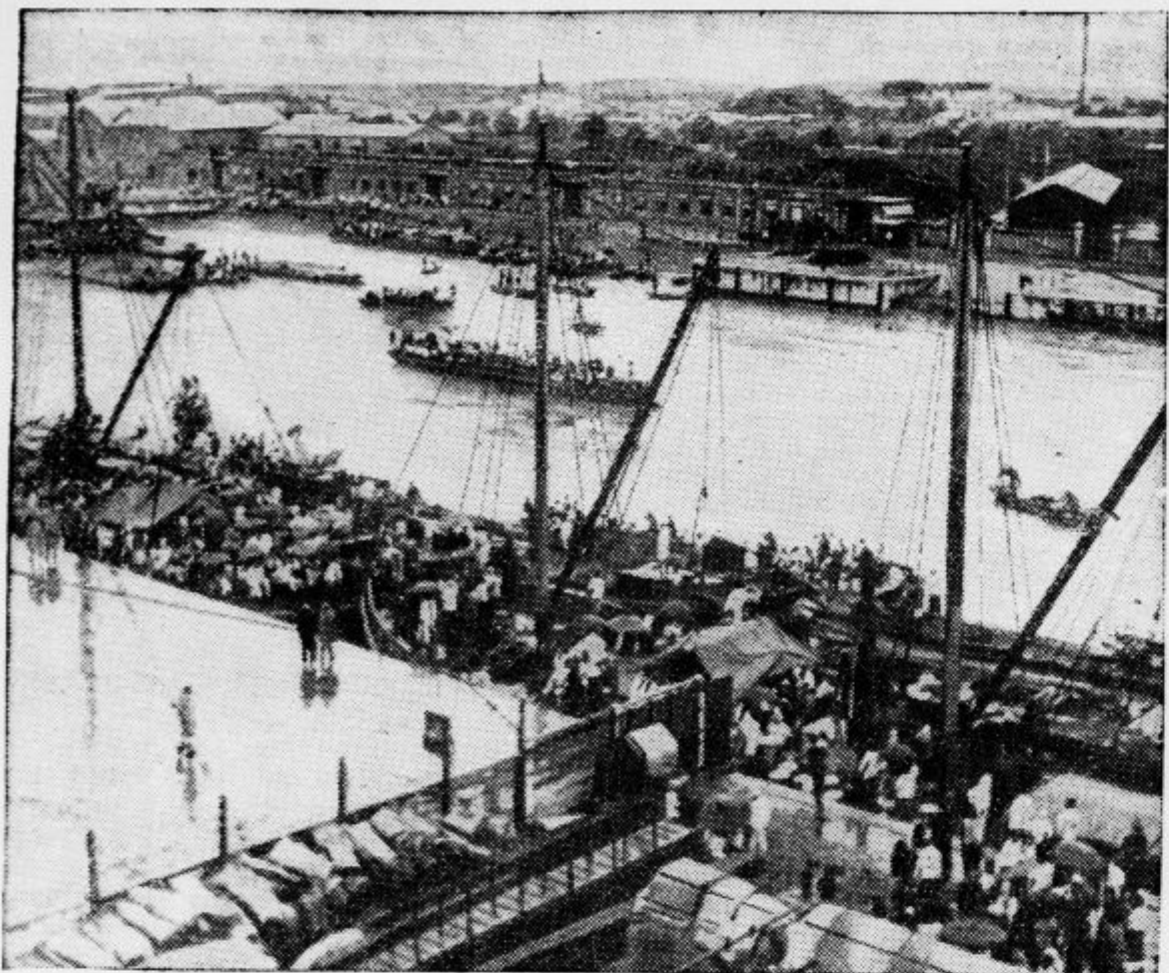
Petruška, bil si muzikant,
za kruh ni b'lo ti mari,
ker s srcem le igral si, fant,
si stradal ob kitari.

»Prijatelju, večnemu popotniku in iskalcu v spomin« — to so preproste besede, ki jih je vpisal France Terseglav. Karel Širok je pripisal: »Dragemu Petruški, na katerega se vedno rad spominjam, ker je bil tako brez greha.«

V srce pa sežejo človeku verzki, ki jih je po Župančiču zapisal pokojnikov brat Batog:

Brat moj, povej, povej,
ali je kaj, ali je kaj
onstran mej,
kamor si šel bodočnost odkrivat,
da več se ne vrne nazaj?

Reka, ki teče skozi Tiencin

Reka Peiho je gospodarska žila Tiencina. Po nji dovažajo ladje živila in odvažajo domače izdelke

Velemesto brez oblasti

Šanghaj za bodečimi žicami — Sodoma in Gomora zločinov na Daljnem vzhodu

Dogodki v Tiencinu, kjer so trčili skupaj v zvezi s tako zvano »mednarodno koncesijo« imperijalni, prestižni in gospodarski interesi demokratičnih velesil ter Japonske, obračajo pozornost na ta težavni problem Daljnega Vzhoda. Ni sicer verjetno, da bi se že to trčenje izcimilo v novo svetovno vojno, kakor nekateri napovedujejo, vendar pa je vsakemu poznavalcu razmer v tem delu sveta jasno, da gre razvoj v to smer, če mu pravočasno ne najdejo druge rešitve. Za boljše umevanje si je treba pogledati samo razmere v šanghajski mednarodni naselbini.

Čeprav živijo v Šanghaju, kakor v vsakem drugem svetovnem mestu, dobri in slabi ljudje, solidni in nesolidni, ter so prvi kakor povsod drugje gotovo v večini, velja to mesto za pravo Sodomo in Gomoro. Kadar je govor o šanghajskih zabavah, ne misli nihče na japonske igre z žogo, ljubiteljske predstave Evropejcev ali pa na dostojne plesne večere v ameriških šanghajskih klubih, temveč vse si predstavlja pod to besedo razvrat in razuzdanost nočnih lokalov, skrite igralnice, beznice za opij in druge grehote. Temne, uničevalne strani šanghajskega življenja zaznamo ljudi dosti bolj nego pozitivnejše in gotovo tudi pomembnejše strani. Vzrok je v tem, da ima šanghaj sicer zakone, toda nobenega zakona, oblasti, pa nobenega reda. Stremljenje po zakonu in redu se razbija ob nemožnosti, da bi se uveljavila prava avtoriteta.

Pravice, ki so jih pridobile velesile v preteklem stoletju na Kitajskem, so se naslanjale na dejstvo, da kitajske vlade niso bile sposobne ali voljne jamčiti tujcem za red, življenje in lastnino. Tako so tedaj neke točke Kitajske praktično odtegnili kitajskemu vladnemu vplivu in šanghaj je bil takšna točka. Ozemlje, ki so si ga pridobili tuji trgovci po pogodbah s krajevnimi kitajskimi oblastmi, naj bi po prvotni zamisli ne imelo kitajskega prebivalstva. Toda že med tajpinskiim uporom l. 1853. je pribežalo nad 20.000 Kitajcev pod zaščito tujih naselbin, danes pa predstavljajo Kitajci tu ogromno večino prebivalstva. Po svetovni vojni so si utirali pot v upravo in sedijo v mestnem svetu, l. 1930. so se dotedanja mešana sodišča nadomestila s čisto kitajskimi, a že tri leta prej je osrednja kitajska vlada določila popolnoma kitajsko mestno upravo za vse predele Velikega šanghaja, ki se razprostira zunaj koncesij.

Po japonskem vdoru na Kitajsko se je pooljaz zapletel do brezupnosti. Ozemlje francoske in mednarodne naselbine je podrejeno kakor prej osrednji kitajski vladi, ki ga je bila dala tujcem pač samo na razpolago. Sedaj pa, ko se čutijo Japonci naslednike te vlade, zahtevajo tudi njene pravice zase, in to tem bolj, ker sestavljajo znaten del prebivalstva v mednarodnem predelu njihovi državljani. Upravo Velikega šanghaja so prevzeli že predlani v decembru, med tem ko obstoje v mednarodni in francoski naselbini še razni činitelji čangkajske vlade. Eden teh činiteljev so n. pr. kitajski sodišča v tem področju, v katera Japonci ne morejo imeti zaupanja.

Lahko se namreč zgodi, da obsodi takšno sodišče tega ali onega terorista zavojačo atentata na kakšnega Japonca na smrt — toda zadnja odločitev o izvršitvi smrtne kazni je v rokah čungkingške vlade, najvišje kitajske sodne oblasti, in ta ima glede napadov na Japonce svoje mnenje. Drugič se Japonci, ki je mednarodna koncesija tudi njih koncesija in sedijo v njeni upravi, ne morejo zadovoljiti s tem, da bi se na njenem ozemlju ustvarjale protijaponske stranke in tajna društva, zbadati pa jih morajo tudi patriotske manifestacije Kitajcev ob dnevih kuomintangskih narodnih praznikov, ki jih je uprava koncesij pred kratkim sicer znižala od letnih 36 na osem. Tudi teh osem narodnih praznikov pomeni danes nujno uradne propagandne dneve proti japonskim osvajačem.

Po mestu korakajo neprestano ameriški mornariški vojaki, škotski strelci in angleški pešci, navzile temu je nezaščiten. Te čete mestni upravi namreč niso kar tako na razpolago, za njih uporabo, kakor tudi za pomoč vojnih ladij v pristanišču je treba prej posebnega dovoljenja iz Londona in Washingtona. Brez tega dovoljenja ne sme pasti niti en angleški ali ameriški strel, mestna vlada pa ima na razpolago samo majhno četo prostovoljcev. Bolje je na ozemlju francoske kolonije, kjer francoski generalni konzul lahko sam odredi nastope tonkinških strelcev in njihovih vozov.

Če se voziš skozi šanghaj, doživiš največje paradokse. Preden vstopiš na tla koncesije, mora tudi kitajski sofer n. pr. ob Građen Bridgeu, kjer se neha japonska zasedba, pokazati potni list in se odkriti japonski straži. Na Bundu, glavni cesti koncesije, urejajo promet kitajski mestni in indijski policisti, na ozemlju francoske naselbine, po prenapolnjenih, tudi zelo umazanih kitajskih cestah, ob stotinah ruskih trgovin stražijo francoski tanki in vzdržujejo red anamitski policisti. Ob Hai-govi aveniji je teoretični začetek kitajskega ozemlja, ki je podrejeno po Japoncih nadzirani upravi Velikega šanghaja. Toda mednarodna naselbina je svoje ceste speljala tudi v del tega ozemlja, ki je priljubljeno stanovanjsko ozemlje, in tako vidiš, da je cesta, po kateri se pelješ, pod nadzorstvom mednarodne policije. Levo in desno od nje je že Veliki šanghaj in ga nadzira policija, ki pripada praktično Japoncem. Ta dualizem je kakor poziv vlomilec in drugim zločincem, naj opravijo svoje delo v obcestnih vilah in naj potem pribežijo z nekoliko koraki v področje druge policijske oblasti. Zato ni čudno, da so morali to ozemlje ločiti z bodečo žico od cest. Seveda je tudi ostalo ozemlje koncesij z bodečo žico in vojaškimi stražami ločeno od japonskega okupacijskega področja. Bodeča žica je šanghaj v vsakdanja potreba.

Svetovno mesto, ki živi tako med židnimi pregrajami, strojniškimi gnezdi in razstreljenimi postojankami kakor druga mesta med parki, gozdovi, jezeri in v najslabšem primeru tovarnami ni sposobno življenja. Nihče se ne čudi, če dve pri zajtrku iz jutranjega lista, da je bilo v pretekli noči levo in desno njegovega stanovanja spet kakšno streljanje, razbojstvo, ugrabitev. Dopisnik nekega evropskega lista je v eni sami številki nekega šanghajskega lista pobral sledeče vesti iz »lokalne kronike« mednarodnega ozemlja: na cesti iz šanghaja v čingpu so kitajski četniki ustrelili izdajalsko kitajsko vohunko, v nekem skladišču je vlomilec ustrelil trgovca z oljem, ki je hotel braniti svoje blago, na stranski cesti ob Kanton Roadu je šest oboroženih mladenčev pobralo nekemu Japoncu 18 dolarjev, v nekem restoranu je sedem Japoncev aretiralo poglavarja kitajskih četnikov s petimi spremljevalci in ga odvedlo na japonsko ozemlje, v nekem domu Družbe mladih krščanov je mladi Kitajec ustrelil nekega izdajalskega kitajskega knjigovodjo, na prometni cesti je kitajski rikšar zaklal mlado kabaretno pevko zavojo 10 centov, v nekem igralnem klubu v francoski naselbini so zakrknili tolovaji oplenili banko in igralce...

Navadno razbojstvo in politični terorizem se čedalje bolj mešata. Morilec izdajalskega knjigovodje je n. pr. pripadal tajnemu protijaponskemu društvu, bil pa je, kakor se je izkazalo pozneje, orožje dveh Kitajcev, ki ju je bil umorjenec zavojo poneverbe odpustil iz službe. Ovadila sta knjigovodjo tajnemu društvu kot prijatelja Japoncev. Morilec je izvršil svoje dejanje z velikim navdušenjem — vendar pa je od obeh naročnikov sprejel nagrado 50 dolarjev. Umorov in zločinov na račun in pod pretežno patriotizma je čedalje več, mednarodna uprava pa nima moči, da bi jih ustavila. Podobno, kakor v šanghaju pa je v drugih mednarodnih naselbinah na Kitajskem. S tega stališča ni čudno, da so Japonci, začeni s Tiencinom, nastopili energično proti tujim koncesijam oziroma njihovim upravim in s tega stališča bi imeli celo nekaj prav — če se ne pomudimo ob vprašanju, kakšen opravke imajo kot tuja sila na Kitajskem sploh...

Nenavadna jetnišnica

Spodnja obleka iz svile — Strojnice so ukrotilo uporne kaznjence

Stavka, ki je nastala med kaznjenci v jetnišnici v ameriskem mestu Lansingu, je vrgla čudno luč na razmere v tem kazenskem zavodu. 400 kaznjencev je napovedalo »sedelo stavko« v kazniškim rudniku, ker jim je bila uprava kaznišnice prepovedala nošnje svilene perila. Zahtevali so, naj jim dovolijo to perilo, ki si ga sami kupijo.

Nadalje so zahtevali pravico, da bi smeli prodajati trgovcem s kurivom premog, ki ga sami izkopljejo, in končno svobodo gibanja v kaznišnici, kjer so jih doslej za-

pirali posamič v celice. V celice so hoteli imeti sandviče in vse mogoče druge ugodnosti. Iz ukrepov, ki jih je odredilo vodstvo kaznišnice proti stavkujočim kaznjencem, je razvidno, da jim je bilo doslej svilen perilo res dovoljeno. Vodstvo je kaznjencem v toliko ugodilo, da jim je dovolilo nošnje tistega perila, ki ga že imajo, dokler ga ne obnosijo. Ker pa kaznjenci niso hoteli prekiniti stavke, so uradniki pripravili strojnice in plinske pištole. Ta grožnja je potem takoj učinkovala.

„Odličen gost“

Drzno zasnovana tatvina v Curihu

V neki odlični vili v Curihu je bila velika družba. Gospodinja je bila, kakor so gostje z zadovoljstvom ugotovili, povabila samo pripadnike »zgornjih deset tisoč«. Tako je bilo pri tej prireditvi sicer mnogo dostojanstva in formalnosti, zato pa je bilo tudi vse tako odlično.

Voz za vozom je prihajal skozi sijajno razsvetljena glavna vrata in livrirani služabniki so imeli polne roke dela. Tedaj je vstopil nov gost. Po vsem videzu je bil pustil svoj voz na cesti. Bil je vitek in eleganten ter se je kmalu pomešal med druge goste. Smatrali so ga za diplomata, kajti aktovke, ki jo je nosil pod pazduho, ni hotel odložiti. Morda je prihajal s kakšnega važnega razgovora in ni imel časa, da bi šel še domov. Hišna gospodinja ga je gledala z zadovoljstvom, čeprav ga ni poznala. Bil je vendar tako »odličen« in je znal še prijetneje zabavati dame.

Nemščina v slovaških šolah

Ministrski svet v Bratislavi je sklenil, da se mora v slovaških šolah posvetiti največja pozornost učenju nemškega jezika. Ta ukrep je bil potreben zaradi tega, ker so nekateri slovaški starši v strahu, da se njih otroci ne bodo naučili dovolj nemščine v narodnih šolah, začeli vpisovati svoje otroke v nemške šole...

Naključje jim je rešilo življenje

Pariški listi ugotavljajo, da je zahtevala nesreča podmornice »Phenix« 71 po. morskakov. Število žrtev pa bi bilo še večje, da se ni v Sajgouno zakasnilo sedem mornarjev, ki so tudi spadali k posadki, a se niso pravočasno vkrcali na ladjo, zaradi česar je podmornica odplula brez njih.

Zdravje in lepota

Voditeljica angleške organizacije za zdravje in lepoto, lady Prunella Douglas-Hamilton pri mikrofoni, kjer daje povelja 5000 ženskim telovadkam na Wembleyskem stadionu pri Londonu

Diplomatski obiski v Kremlju

William Seeds na sestankih z Rusi

Angleški poslanik v Moskvi, Seeds

Številne straže GPU, ki čuvajo vhode v Kremlj, so imele gotovo občutek zadoščenja, ko so gledale, da se odlična limuzina znamke Rolls-Royce, last britskega veleposlanika v Moskvi, tako pogostoma vzpenja skozi Borovicka vrata po asfaltiranem kremelskem hribu.

Vsakokrat se je oglasilo rezko žvižganje pišalke, znak, ki daje vozilom na tem hudo zastraženem kraju prost dohod. Med blazinami je v vozilu sedel morda malo pretogo sir William Seeds, mož, ki je v navadnem življenju vse prej nego konvencionalen, ki je celo zelo elastičen in je videti še prav mlad. Peljal se je na razgovore in pogajanja z Molotovim zavojo anglo-ruske zvezne pogodbe. Tudi v Kremlju je sledilo njegovemu vozilu spremstvo GPU, majhen, črn avto, s tremi tajnimi policisti.

Veleposlanika, ki je izročil njihovu varstvu, ne izpuste niti tu izpred oči. Cello elegantni voz francoskega veleposlanika je moral slediti njihovu avtomobilu, kadar se je tudi nosilec poslov tega veleposlanstva ali pa veleposlanik sam udeleževal obiskov sira Williama pri trdovratnem gospodu Molotovu.

Grozoten umor v New Yorku

V neposredni bližini njujorskega zabavišnega vrta »Palisades« so našli napol zgozleno, z žico na drevo privezano moško truplo. Najboljše glave kriminalne policije in državnega tožilstva skušajo sedaj razjasniti ta zločin. Znaki kažejo, da je delo njujorskega podzemlja, ki mu je žrtev po vsej priliki tudi pripadala. Zdi se, da so se neki zločinci hoteli iznebiti ne ljube priče. Za to govori dejstvo, da so izginile številne priče, ki jih je bil državni pravdnik Dewey povabil v zadnjih tednih k sobi. Dewey je znan po energiji, s katero se je lotil zasledovanja ameriških gangstrov.

Morilci so žrtev z žico privezali k drevesu, jo polili z bencinom in zažgali, da je zgorela ob živem telesu, medtem ko je komaj 200 m od tega kraja na stotine ljudi plesalo ob zvokih jazza v znanem nočnem lokalu.

Odsakovalci s padali

Ruska oborožena sila ima 600.000 izvršnih odsakovalcev s padali, kakršne prikazuje ta slika. Na eni zadnjih vaj je odskočilo istočasno iz višine 8000 m sedem tisoč mož

Sedma žrtev podmorniških katastrof

Kako je končala »Phenix«, še danes ne vedo

Iz pisanja francoskih listov je razvidno, da si v Franciji še danes niso na jasnem, kako se je primerila katastrofa »Phenix«. Najbolj verjetni sta dve hipotezi:

1. Da je voda vdrla v podmornico, 2. da so odpovedali balastni tanki, ki jih morajo izprazniti s komprimiranim zrakom, če hočejo, da splava ladja zopet na površino. Možnost, da bi bila podmornica zadela na ostro čer in se razklala izključujejo, ker takšnih čer ni v Kitajskem morju. Kрая, kjer leži ladja na dnu morja, še niso ugotovili, domnevajo pa, da se je nesreča zgodila v globini 100 m.

»Phenix« je sedma žrtev v vrsti francoskih podmornic. Najprej se je 6. julija

1906 potopila podmornica »Farsadet« pri Bizerti. Utonilo je 17 mož. Dobro leto dni pozneje se je na istem mestu pogreznila v morske globočine podmornica »Lutina« s 16 možmi. V maju 1910 se je potopila pri Calaisu podmornica »Pluviose« s 27 možmi. Dne 8. junija 1912 je prišla nesreča »Vendemiaire« pri rtu La Hague. Utonilo je 24 mornarjev. Dne 30. oktobra se je pogreznila podmornica »Ondine« ob portugalski obali s 43 možmi. Predzadnja nesreča te vrste je bila v bližini Cherbourška pristanišča dne 7. julija 1932, kjer je izginila v morje podmornica »Prométhée« s 70 možmi. Po številu žrtev presega nesreča »Phenix« vse ostale.

Izumitelj poljske kuhinje

V Ulmu je umrl 82letni tovarnar Otto Magirus. Pred več nego 50 leti je z dvema bratoma po svojem očetu, izumitelju znamenite Magirusove lestve, podedoval manjšo tovarno za izdelovanje teh lestev, ki je pod Ottovim vodstvom kmalu postala velika tovarna. Otto je bil po očetu podedoval tudi izumiteljski dar in je med drugim izumil poljsko kuhinjo, ki so ji njegovi rojaki nadelili ime »guljažev top«.

Medvedu je vroče

To sliko so posneli v živalskem vrtu Vincennesu pri Parizu, kjer je letos menda nekoliko bolj vroče kakor v naših krajih

ANEKDOTA

Ko je maršal Lyautey nekega dne z nekim maroškim poglavarjem preizkušal nov avtomobil, ki ga je hotel temu podariti, je dejal:

»Če bi bil ta avtomobil tvoj, bi si mogel osvojiti vse ženske, ki bi si jih želele.«
»To ne bo res,« je dejal poglavar.
»Zakaj ne?«
»Zato, ker če bi bilo to res, bi ga rajši obdržal zase!«

VSAK DAN ENA

»Ne morem, pa ne morem odkriti, kam je prišlo moje zobovje. Še pred nekaj minutami je lealo tam na mizi za umiva-nje.«
(Dansk Familie Blad)

